

DZIENNIK BERLIŃSKI

wychodzi codziennie

(prócz niedziel i świąt).

Adres redakcji i administracji:
BERLIN W., Schlüterstrasse 57.
Telefon: Bismark 7546.

Pocztowe konto czekowe: Berlin NW.7 nr. 4208

EXPEDYCYJA: Bvrom G.-St. (Beuthen O.-S.), Kurfürstenstr. 19.

Cena abonamentu na pocztę miesięcz. 1,85 mk.
Wysyłka pod opaską w Niemczech 2,75 m. mies.
Abonament w agencjach 1,85 mk. miesięcznie.

Cena ogłoszeń w Niemczech:
— Za 1 milimetr ośmiolatowy 10 fenigów. —

Rok XXXIV

Niedziela 15-go czerwca 1930

Nr. 137

Grandi dziękuje Polsce za przyjęcie.

Warszawa. Minister Zaleski otrzymał dziś od ministra Grandiego depezę wysłaną z granicy. Depesza ta nadana po polsku brzmi jak następuje: W chwili, kiedy opuszczam Wasz szlachetny i wielki kraj, pragnę wyrazić Waszej Ekscelencji moją gorącą wdzięczność za tak miłe i serdeczne przyjęcie, które W. E., Wasz Rząd i ludność polska zgotowała przedstawicielowi Italii. Proszę W. E. o wyrażenie tych moich uczuć i moich hołdów J. E. P. Prezydentowi Rzeczypospolitej jak również i moich podziękowań. Unoszę ze sobą na zawsze wspomnienia tych niezapomnianych dni, podczas których przyjaźń istniejąca między obu naszymi narodami z tak serdecznym wylicaniem została stwierdzona w imię przyszłości i przeszłości. Proszę W. E. o przyjęcie wyrazów mojej wdzięczności, mojej osobistej przyjaźni i proszę o złożenie mego hołdu dla pani Zaleskiej i o przyjęcie podziękowania w imieniu mojej żony. Waszej Ekscelencji oddany serdecznie (—) Dino Grandi minister spraw zagranicznych Italii.

Burzliwe posiedzenie austriackiej Rady Narodowej.

Wiedeń. Austriacka Rada Narodowa przyjęła dziś w drugim czytaniu po bardzo burzliwej dyskusji projekt ustawy o rozbrojeniu 86 głosami przeciwko 72. Trzecie czytanie projektu we wtorek.

Były premier rumuński Maniu tworzy rząd.

Wiedeń. Wiedeńskie Biuro Korespondencji z Bukaresztu: Dziś w południe król przyjął byłego premiera Maniu i powierzył mu misję utworzenia gabinetu.

Maniu po audiencji oświadczył, że otrzymał od króla misję utworzenia rządu partyjnego. Po poł. przedłoży Maniu królowi listę członków nowego rządu.

Osobliwy testament.

Bergamo. Niewątpliwie najbardziej oryginalnym testamentem jest ten, który zostawił ostatnio jeden z obywateli miasta, wypisując swą ostatnią wolę kredą na drzwiach własnego mieszkania. Dochodzenia policyjne stwierdziły, że zmarły, powróciwszy do domu z przechadzki, zaskoczony jakąś nagłą słabością, nie znajdując pod ręką papieru i atramentu, postanowił spisać swój testament kredą na drzwiach mieszkania, przez siebie zajmowanego. Drzwi te zostały obecnie przeniesione do archiwum notariatu. Testament został uznany jako ważny i obowiązujący.

Powódź w południowej Hiszpanii.

Według doniesień z Hiszpanii, południową część kraju nawiedziła katastrofa powodzi, wywołanych ulewami deszczami. Wielkie przestrzenie stoją pod wodą. Liczne miejscowości zostały zalane. Znaczna część zbiorów uległa zniszczeniu. Rząd hiszpański postanowił udzielić pomocy ludności dotkniętej katastrofą.

Nowa pożyczka monopolowa Rzeszy niemieckiej.

Berlin. (Tel. wł.) W kołach wtajemniczonych utrzymują się, uporczywie krążące pogłoski, że rząd niemiecki zamierza zaciągnąć nową pożyczkę w wysokości 500 milionów marek. Otóż, według „Frankfurter Ztg.“, organu niem. finansjery wiadomości te nie są ścisłe. Na razie rozporządza skarbnik niem. pożyczką, uzyskaną z monopolu zapalczanego, wydzierżawionego Szwedowi Kreugerowi w sumie od 300—400 milionów marek, co najzupełniej wystarczy do pokrycia bieżących deficytów budżetowych. Atoli rząd niem. będzie potrzebował 400—500 milionów marek na przeprowadzenie programu dostarczenia 2¼ milionowej rzeszy bezrobotnych pracy i na ten cel rozważana jest myśl, by za pośrednictwem domu bankowego Schröder & Co w Londynie

uzyskać potrzebne kapitały. Na razie chodziłoby o zaciągnięcie pożyczki 100 milj. marek, a jako zastaw gwarancyjny dałyby rząd niemiecki w dzierżawę monopol spirytusowy. Poza to planowane jest założenie nowej spółki, finansującej pożyczki państwowe. Jako pośrednik występowałby „Deutsche Bau- und Bodenbank“. I ta właśnie nowa spółka finansowania opzycezek państwowych ma w okresie 3-letnim zaciągnąć dalsze trzy nowe pożyczki u Schrödera w Londynie, każdą w wysokości 15—20 milionów dolarów.

A głównym i jedynym poręczycielem tych milionowych pożyczek państwowych będzie zaprowadzony państwowy monopol spirytusowy, wydzierżawiony trustowi „Ostwerke-Konzern“.

Watykan a Rumunia.

Bukareszt. Król przyjął na audiencji nuncjusza apostolskiego Ange Maria Dolci, który powiadomił go o otrzymaniu z Watykanu następującej depezy:

„Wasza Ekscelencja upoważniona jest do zwrócenia się z prośbą o audiencję, w celu złożenia podziękowań za zawiadomienie za pośrednictwem mi-

nistra Comnene o szczęśliwym wydarzeniu wstąpienia króla Karola na tron rumuński, i wyrażenia królowi uczuć żywej radości, jaką odczuwa Ojciec święty, oraz Jego Ojcowskich życzeń szczęśliwego panowania Jego Królewskiej Mości i pomyślności dla szlachetnego narodu rumuńskiego.“ Depeszę podpisał kardynał Pacelli.

Sprawa Maltańska.

Anglia a Watykan.

Cita del Vaticano. Ogłoszenie przez rząd angielski tak zwanej białej księgi, zawierającej dokumenty dyplomatyczne w sprawie rokowań z Watykanem w kwestii uregulowania stosunków na Malcie, nie wzbudziło żadnego zdziwienia w watykańskich kołach. Publikacja ta była zapowiedziana przez rząd i oczekiwana w sferach duchownych. Dowiadujemy się, że

sekretariat stanu od pewnego czasu przygotował szereg dokumentów w odpowiedzi na białą księgę rządu angielskiego. Dokumenty te oczekują na wydanie i jeżeli zajdzie potrzeba, po skrupulatnym zbadaniu treści publikacji angielskiej przez kardynała sekretarza stanu, Pacelli'ego, Watykan wyda również białą księgę dokumentów w sprawie maltańskiej.

Powodzenie pożyczki Younga.

Paryż. Jak wynika z wiadomości, otrzymanych około południa przez miarodajne czynniki, transza francuska pożyczki Younga została pokryta ze znaczną nadwyżką.

Londyn. Według ogólnego przekonania przypadająca na Wielką Brytanię transza międzynarodowej pożyczki niemieckiej w wysokości 12 milionów funtów szterlingów została pokryta wielokrotnie. Subskrypcja została zamknięta o godzinie 13.

Aresztowanie hitlerowców.

Berlin. Wczoraj wieczorem aresztowano tu około 40 hitlerowców, którzy wbrew zakazowi policji brali udział w mundurach i z odznakami w pochodzie demonstracyjnym na ulicach Berlina.

„Heimwehra“ austriacka.

Rozgrywają się obecnie w Austrii wypadki, które dla tego kraju mieć będą decydujące znaczenie, a dla całej Europy stanowią ciekawy obraz narastania nowych kierunków politycznych i tworzenia się coraz nowych zatargów, zdolnych wstrząsnąć podstawami państwa w Europie.

Chodzi o obóz „Heimwehr“y, wojskowej organizacji powstałej przed 3 laty dla ochrony państwa przed socjalistycznymi próbami przewrotu, a zwłaszcza przed socjalistycznym „Schutzbundem“. „Heimwehra“ spełniła doskonale ten swój obowiązek. Poskromiła rozbrykaną S. D. i doprowadziła do tego, że się przywódcy S. D. publicznie już odżegnywują od wszelkich gwałtownych prób pochwylenia władzy państwowej. Zrobiła jeszcze więcej, bo dzięki jej naciskowi przeprowadził parlament austriacki rewizję konstytucji na korzyść władzy wykonawczej i ustawę gwarantującą wolność przekonani robotnikom.

Zdaje się jednak, że te niewątpliwie zdobycze zawróciły głowy przywódcom „Heimwehra“y, którzy w ostatnich miesiącach wystąpili z potępieniem demokratycznego ustroju państwa i z oświadczeniem, że dążyć będą do obalenia obecnych władz, a do zastąpienia ich dyktaturą „Heimwehra“y. Planowane było coś w rodzaju marszu Mussoliniego na Rzym; nawet tak się to w prasie „Heimwehra“y nazywało.

Bezpośrednią jednak przyczyną tych wystąpień „Heimwehra“y był projekt rządowy noweli do ustawy o noszeniu broni, przewidujący zupełne rozbrojenie obywateli, i rozwiązanie tak prawicowej „Heimwehra“y, jak socjalistycznego „Schutzbundu“. Na ten projekt rządu odpowiedziała „Heimwehra“a manifestacją w Korneuburgu, gdzie jej przywódca Dr. Steidle rzucił rękawicę rządowi i partiom politycznym, a „Heimwehrowców“ związał „ślubem“, że na wypadek konfliktu między „Heimwehra“a a partją, zlamia dyscyplinę partyjną i staną po stronie „Heimwehra“y. Jeszcze wyraźniej przemówił w Feldkirch, gdzie potępił projekt rządowy rozbrojenia, a kanclerzowi Schoberowi rzucił w twarz zarzut, że przez ten projekt stawia się w położenie „obroncy bolszewizmu“.

Przeciw tym enuncjacjom stanowczo wystąpił Schober. W osobnym oświadczeniu odparł podejrzenie o rzekomej obronie bolszewizmu, wskazując na swoją działalność w roli prezydenta policji w r. 1918 i 1919, kiedy rozlatująca się monarchia groziła zawaleniem się całego ustroju, i w r. 1927, kiedy stanowcze wystąpienie Schobera, piętnowanego przez socjalistów mianem „krwawego psa“, uratowało Wiedeń i Austrię przed rewolucyjnym przewrotem... Roli pośrednika między obozem Steidlego a Schoberem podjął się klub chrześcijańsko-społeczny, a — jak słychać — rokowania są na razie na dobrej drodze i za cenę obustronnych ustępstw udać